

ilu imelö. Mõlemad nähy'i nagu paatiks loobud olewat: üks kaunis noor mees, teine õitsew nei. Ka uende mäng paasi koffu, nii et kõit sellega rahul olniad, ja sii otsas oli, siis kiites käsi lakkutasiwad. Martin, kes ta aga laulma oli, laulis flaveriga mõned ilusad laulud rõterastele ette ja tegi sellega palju rõõmu. Ta sai wana baroni ja ta proua meelesit issa armfamale.

Kui pidi mõödas oli, jäi Martin oma seltsi, listega veel mõneks pääewaks baron Ritteri mõisa tulaliseks, kus kõigesuguste mängude ja jalutuse käikudega aega viideti.

Ilhel niisuguse jalutuse, käigul juhtus Martin teistega ühest kündjast mõõda minema, keslega ühes tema lapse põlves oli parjas käinud. Mõlemad tundsiwad teine teist ära, ja kündja teretas: "Tere ta, P. noor herra!"

Martin lõi ruitu filmad teine poole ja ei võtnud teivast waasta, sest et tal häbi oli, et üks talupoeg teda siin nime pidi tundis, kus teda foguni tundmata arvati olewat. See läbi oleks ju wõimud välja tulla, et tema Eesti sugust oli, ja seda suutada fartis tema wäga.

"Kust see kündja sind tunneb?" küsits üks Martini seltfimeestest ta käest.

See küsminne ojas Martinile puna filmi. Tema, kes muudu alati osav rõäfija oli, vastas nüüd fogel dades: "Ei tea, kus ta mind on näinud."

Aga wale kõik, ta teabis küll, et kündja wisti tema kodust siia teenistusesse tulnud. Tema kodu oli siit umbes 30 metsta eemal.

Pea läksiwad ka studentid jälle Tartu tagasi, fuhu Martin fa ihaldas minna, sest ta fartis, et kündja hakkab mõisas tema suuseltsist palju rõäfima. Üksi baroni proua ja Ella teadsiwad, kes ta oli, aga need ei rõäfinud sest keslegile, baronile oommugi mitte.

Tartus hajas Martin hoolega öppima, sest et tal juba rohkem pool kooli aega selja taga oli. Kui ta wiis aastat universiteedis oli olnud, tegi ta viimse eksami ära ja sai ilusoste läbi. Mis tarbust ta oli öppinud, ei ole ma meelega nimetanud, muidu ehk wõiks välja tulla, kes ta on. Iis sattuksin mina temaga tuliisse, et ma tema elulugu olen julgenud jutustada. Selle pärast ei ole ma tema liignimegi ütelnud. Ta eab veel praegu üsna priskeste, ja on umbes 40 aastat wana mees. Ma polun aga lugejat filmad ringi lüüa, kül siis niisugusid mehi fa leida on, kes küll meie rahva luu ja liba on, aga rimeti Eesti rahvast midagi teada ei tahab.

Martinil oli hääl õnn. Varsti pääle lõpuessami tegemist juhtus üks hääl soht saada olema, mis temale just sündis. Enam sii kolm tuhat rubla tuli tal sääl aastas sisse, ja ta ta hajas wäga ilusaste ja toredaste elama, mis tal selle palgaga wäga hästi wõimalik oli.

Ehk küll tal tühjä aši oleks olnud oma wäesid nemaid nüüd aidata, ei teinud ta seda mitte. Wäga arwa juhtus see, et ta neile mõne rubla raha saatib. Ta oli neile pääle selle tienda lassnud, et nod teda mitte ei pea waaatoma tulema, sest et tal neid wõimalik ei olla waasta wõita. Mis wanemate süda